

III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 22 augusti 2018

om ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU; samt ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller exponeringar i form av säkerställda obligationer

(CON/2018/37)

(2018/C 382/03)

Inledning och rättslig grund

Den 28 mars 2018 och den 13 april 2018 mottog Europeiska centralbanken två begäranden från Europeiska unionens råd respektive Europaparlamentet om ett yttrande om 1) ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU⁽¹⁾ (nedan kallat *direktivförslaget*) och 2) ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller exponeringar i form av säkerställda obligationer⁽²⁾ (nedan kallat *förslaget till förordning*), tillsammans benämnda *förslagen till direktiv och förordning*.

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eftersom direktivförslaget och förslaget till förordning innehåller bestämmelser som berör 1) Europeiska centralbankssystemets (ECBS) grundläggande uppgift att utforma och genomföra penningpolitiken i enlighet med artikel 127.2 första strecksatsen i fördraget, 2) ECBS medverkan till att de behöriga myndigheterna smidigt kan genomföra sin politik när det gäller tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet enligt artikel 127.5 i fördraget, 3) de uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut som ECB tilldelas enligt artikel 127.6 i fördraget. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

Allmänna kommentarer

ECB välkomnar syftena med förslaget till direktiv och förordning, dvs. att främja en ytterligare integration av EU:s finansmarknader och fördjupa kapitalmarknadsunionen. ECB stöder en utvecklad, harmoniserad, högkvalitativ och transparent marknad för säkerställda obligationer i unionen och ser direktivförslaget som ett viktigt steg på vägen mot att skapa en sådan marknad. ECB ser också ett värde i att direktivförslaget utgör en utgångspunkt för ny nationell lagstiftning avseende säkerställda obligationer. Genomförandet av direktivförslaget kommer dock inte nödvändigtvis att medföra en fullständig harmonisering i den utsträckning som medlemsstaterna ges flexibilitet vid dess genomförande. Den flexibilitet som tillåts bör inte hota målet om ytterligare konvergens på vägen mot en gemensam, hög standard i alla medlemsstater.

Den åtskillnad som görs mellan olika produktförordningar inom ramen för de initiativ som ingår i en övergripande strategin för kapitalmarknadsunionen gör det möjligt att beakta produktspecifika aspekter. I detta sammanhang stöder ECB direktivförslagets förslag att ESN-papper (European secured note) bör regleras i en separat rättsakt. Detta tillvägagångssätt beaktar de speciella, högkvalitativa tillgångar som ingår i säkerhetsmassan för europeiska säkerställda obligationer, och undviker att blanda olika tillgångsklasser.

⁽¹⁾ COM(2018) 94 final.

⁽²⁾ COM(2018) 93 final.

I direktivförslaget finns bestämmelser om att tillsynen över säkerställda obligationer ska ske genom nationella behöriga myndigheter. Denna produkttillsyn skiljer sig från, och påverkar inte, ECB:s tillsynsuppgifter som framgår av rådets förordning (EG) nr 1024/2013⁽¹⁾. Direktivförslaget påverkar inte ECB:s exklusiva uppgift att bevilja och återkalla tillstånd för kreditinstitut⁽²⁾ vilket, beroende på olika nationella regelverk, kan inkludera ett generellt tillstånd att emittera säkerställda obligationer. Därutöver är ECB fortsatt behörig att säkerställa att de tillsynsrisiker som utgår från säkerställda obligationer samt investeringar i dessa hanteras och bedöms på ett lämpligt sätt av kreditinstituten.

Eurosystemet godtar säkerställda obligationer som uppfyller godtagbarhetskriterierna för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner. Eurosystemet köper säkerställda obligationer inom ramen för Eurosystemets program för köp av säkerställda obligationer (CBPP3) som utgör en del av det expanderade programmet för köp av tillgångar (APP)⁽³⁾. Förslagen till direktiv och förordning är fristående från Eurosystemets ramverk för säkerheter samt CBPP3, eftersom dessa utgör penningpolitiska instrument som faller inom Eurosystemets exklusiva behörighet.

Specifika kommentarer avseende direktivförslaget

1. Definitioner

ECB föreslår att man lägger till termen "frivilligt övervärde i säkerhetsmassan" som en ytterligare komponent av övervärde i säkerhetsmassan, så att frivilligt övervärde i säkerhetsmassan omfattas av separeringskrav. På så sätt skulle man säkerställa att frivilliga övervärden i säkerhetsmassan omfattas av skyddsmekanismerna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁽⁴⁾.

2. Godtagbara tillgångar

2.1 ECB välkomnar de kvalitativa kraven på godtagbara tillgångar enligt vilka säkerställda obligationer måste ha säkerheter, vilket inkluderar både vissa fördefinierade högkvalitativa tillgångar⁽⁵⁾ och "andra tillgångar av hög kvalitet" som uppfyller särskilda krav. Vad gäller dessa "andra tillgångar av hög kvalitet" är de relevanta kraven eventuellt inte tillräckliga för att säkerställa en harmoniserad behandling av tillgångar som tillgångar av hög kvalitet, med beaktande av det principbaserade tillvägagångssätt som tillämpas i direktivförslaget. ECB anser därför att man bör införa strängare krav i direktivförslaget.

2.2 Vad gäller godtagbarheten av tillgångar som är lokaliserade utanför unionen bör det finnas en övre gräns för sådana tillgångar, detta för att säkerställa att säkerhetsmassan är tillräckligt homogen och för att främja de europeiska särdragen hos produkter som säkerställda obligationer, och underlätta investerarnas förståelse för de risker som säkerhetsmassan omfattas av.

2.3 En homogen säkerhetsmassa är ett viktigt kriterium för transparenta, högkvalitativa säkerställda obligationer, och därför bör en homogen säkerhetsmassa helst bara bestå av en tillgångsklass. Medlemsstaterna får dock tillåta att säkerhetsmassan är blandad om de anger vilka skyddsmekanismer som krävs för att säkerställa att riskprofilen på tillgångarna i en säkerhetsmassa är tillräckligt likartad och att säkerhetsmassans sammansättning inte förändras på ett avgörande sätt över tiden.

2.4 Direktivförslaget bör förtydliga att separeringskravet gäller för alla tillgångar, inbegripet tillgång som utgör övervärde i säkerhetsmassan, även om det rör sig om ett frivilligt övervärde i säkerhetsmassan. Detta krav bör dock inte omfatta tilläggsgarantier avseende program med säkerställda obligationer som krävs av nationell lagstiftning

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽²⁾ Se artikel 4.1 a i förordning (EU) nr 1024/2013.

⁽³⁾ Europeiska centralbankens beslut ECB/2014/40 av den 15 oktober 2014 om genomförandet av det tredje programmet för köp av säkerställda obligationer (EUT L 335, 22.11.2014, s. 22).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190). Se särskilt artiklarna 76.2 e och 79.1 a enligt vilka medlemsstaterna ska säkerställa att det finns ett lämpligt skydd för arrangemang med säkerställda obligationer för att förhindra bl.a. överföring av vissa delar av egendom, rättigheter och skulder som utgör eller ingår som en del i arrangemanget med säkerställda obligationer i vilket institutet under rekonstruktion är en part. Se även s. 141 i *EBA Report on Covered Bonds: Recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU* av den 20 december 2016 (EBA-Op-2016-23), (nedan kallad *EBA:s rekommendation*).

⁽⁵⁾ Se artikel 129.1 a–g i förordning (EU) nr 575/2013.

avseende säkerställda obligationer, men som inte i sig utgör en del av övertärdet i säkerhetsmassan⁽¹⁾. Direktivförslaget bör också förtydliga att tillgångarna i säkerhetsmassan bör separeras antingen genom att a) tillgångarna i säkerhetsmassan registreras i ett register över sådana tillgångar, b) tillgångarna i säkerhetsmassan överförs till ett specialföretag (SPV), eller c) tillgångarna i säkerhetsmassan innehas av ett specialiserat hypotekslåneinstitut.

2.5 Tillsynen över emittenter av säkerställda obligationer bör kompletteras av en kontinuerlig övervakning av säkerhetsmassan. Direktivförslaget bör uppställa ett obligatoriskt krav på att kreditinstitut som emitterar säkerställda obligationer utnämner en övervakare av säkerhetsmassan, detta bör inte bara vara frivilligt. I många medlemsstaters nationella lagstiftning finns redan i dag krav på att man utnämner en övervakare av säkerhetsmassan. En övervakare av säkerhetsmassan bör åtminstone uppfylla de minimikrav som framgår av direktivförslaget. Kravet att en övervakare av säkerhetsmassan ska vara en enhet som är åtskild från och oberoende av det kreditinstitut som emitterar säkerställda obligationer, samt även åtskild från och oberoende av institutets revisor, förebygger eventuella intressekonflikter.

2.6 Flera av direktivförslagets bestämmelser om information till investerarna välkomnas. För det första måste information till investerarna lämnas för alla reglerade säkerställda obligationer. För det andra ska information till investerarna nu rapporteras varje kvartal i stället för varje halvår. Omfattningen på informationen till investerarna har utvidgats till att även omfatta nivåerna på avtalsenligt och frivilligt övertärdet i säkerhetsmassan samt även detaljerad information om ränte-, valuta-, kredit-, marknads- och likviditetsrisker. Dessa bestämmelser lämnar dock alltför mycket tolkningsutrymme av dessa krav för både emittenter och behöriga myndigheter. Möjligheterna för olika tillvägagångssätt avseende t.ex. definitioner och dataformat kan försvåra en gemensam förståelse av den information som tillhandahålls. För att underlätta investerarnas due diligence-arbete och förbättra jämförbarheten mellan säkerställda obligationer bör ytterligare och mer detaljerad information krävas. Denna information bör ges i en standardiserad form.

3. Täckning och likviditetskrav

3.1 En gemensam beräkningsmetod av täckningskravet baserad på en beräkningsmetod med nominella värden underlättar visserligen jämförelser av säkerställda obligationer från olika medlemsstater och från olika emittenter, men den kan inte användas på derivatkontrakt. Det lagstadgade övertärdet i säkerhetsmassan bör inte ingå i täckningskravet, eftersom dess syfte är att säkerställa förekomsten av ytterligare tillgångar vilket innebär att det redan omfattas av andra bestämmelser i direktivförslaget. Varken fordringar med eller utan säkerhet där det är osannolikt att gäldenären kommer att betala eller där skulden redan har förfallit till betalning⁽²⁾ bör tas med vid beräkningen av täckningen, eftersom dubbel regressträtt i dessa fall skulle vara svagare. Det krävs flera nya kriterier för att garantera investerarskyddet. För det första bör åtminstone samma tak för belåningsgrad (LTV) som framgår av förordning (EU) nr 575/2013⁽³⁾ tillämpas vid beräkningen av minimitäckningskraven. I detta hänseende bör en harmonisering av LTV-beräkningen säkerställas genom att man använder en transparent indexering, en årlig justering av tillgångarna i säkerhetsmassan och att man använder lånens aktuella värde i stället för lånens ursprungliga värde. Därutöver bör substituttillgångar inte ingå i täckningskravet, och om dessa ändå ingår bör man begränsa de tillgångar som tas med vid beräkningen av täckningskravet.

3.2 Tillgångar som uppfyller kraven för tillgångar på nivå 1 eller nivå 2A⁽⁴⁾ bedöms vara likvida tillgångar som är lämpade att ingå i säkerhetsmassans likviditetsbuffert. Tillgångar på nivå 2B som bl.a. inkluderar värdepapper med bakomliggande tillgångar, värdepapper emitterade av företag och aktier som uppfyller vissa krav⁽⁵⁾, är mindre likvida och bör därför inte ingå i säkerhetsmassans likviditetsbuffert. Därutöver bör tillgångarna som har emitterats av själva kreditinstitutet, dess moderbolag, dess dotterbolag eller av ett specialföretag för värdepapperisering som kreditinstitutet har nära förbindelser med⁽⁶⁾, inte användas som en del av likviditetsbufferten så att man undviker en koncentration av företag inom emittentens företagsgrupp eller företag med nära förbindelser till emittenten. Medlemsstaterna bör säkerställa en tillräcklig grad av diversifiering⁽⁷⁾ för att möjliggöra en snabb likvidering av dessa tillgångar utan en betydande värdeförlust.

⁽¹⁾ Vad gäller spanska säkerställda obligationer (s.k. *cédulas*) utgör t.ex. hela hypoteksportföljen en extra garanti till den nödvändiga nivån av övertärdet i säkerhetsmassan. Den extra garantin förändras över tiden.

⁽²⁾ Se artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽³⁾ Se artikel 129.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽⁴⁾ Se artiklarna 10 och 11 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁽⁵⁾ Se artikel 12 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61.

⁽⁶⁾ Se artikel 7.3 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61.

⁽⁷⁾ Se artikel 8.1 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61.

3.3 Säkerhetsmassans likviditetsbuffert bör täcka alla nettolikviditetsutflöden under 180 dagar eftersom en likviditetsbuffert även bör täcka en eventuell insolvens hos emittenten. Man bör därför inte sluta tillämpa detta krav, vilket för närvarande är fallet i direktivförslagets artikel 16.4, enligt vilken någon likviditetsbuffert inte behövs om andra likviditetskrav framgår av andra rättsakter i unionsrätten. ECB anser dock att det aktuella kravet enligt vilket de likvida tillgångarna, för att få ingå i ett kreditinstituts likviditetsbuffert, inte får vara intecknade⁽¹⁾, bör förtydligas i detta sammanhang.

3.4 Direktivförslaget tillåter att beräkningen av kapitalbeloppet för säkerställda obligationer med förlängningsbara löptidsstrukturer grundas på den säkerställda obligationens slutliga förfallodag i stället för den ursprungliga förfallodagen inom ramen för kraven på en likviditetsbuffert för säkerhetsmassan. Detta innebär i praktiken att det för denna typ av säkerställda obligationer inte finns något krav på likviditetsbuffert för kapitalbeloppet på den planerade förfallodagen. Kravet på en likviditetsbuffert för säkerhetsmassan för beräkningen av kapitalbeloppet för säkerställda obligationer med förlängningsbara löptidsstrukturer bör grundas på de planerade förfallodagarna, eftersom dessa säkerställda obligationer förväntas återbetalas på de planerade förfallodagarna och konsekvenserna av att betalning ej sker på de planerade förfallodagarna kan bli avsevärda för kreditinstitutens finansieringsmöjligheter. Löptiden för sådana säkerställda obligationer bör i normalfallet inte förlängas om det finns tillräckliga likvida medel för att betala innehavarna av de säkerställda obligationerna på den planerade förfallodagen. Om man inte har någon likviditetsbuffert för kapitalbeloppet på den planerade förfallodagen kan alltså sannolikheten för att löptiden för sådana säkerställda obligationer förlängs öka⁽²⁾.

4. *Så kallade soft bullet och conditional pass-through strukturer*

4.1 Utvecklingen av innovativa säkerställda obligationer har varit snabb, och man bör kontinuerligt följa denna för att säkerställa att marknadsutvecklingen är hållbar. Under de senaste åren har säkerställda obligationer med förlängningsbara löptidsstrukturer som ger det emitterande kreditinstitutet möjlighet att förlänga löptiden blivit allt populärare, medan de specifika riskerna som utgår från dessa produkter inte utretts i tillräcklig omfattning⁽³⁾.

4.2 Under vissa förutsättningar tillåter direktivförslaget förlängningsbara löptidsstrukturer. ECB är medveten om att det inte är möjligt att helt förbjuda löptidsförlängningar som beslutas ensidigt i alla medlemsstater eftersom de nationella regelverken för säkerställda obligationer skiljer sig åt, möjligheterna att variera de avtalsmässiga bestämmelser som reglerar de säkerställda obligationerna samt även pga. olika nationella regler avseende fallissemang och icke-betalning i avsaknad av förbud mot frivilliga fallissemang. Genom att direktivförslaget tillåter att de kriterier som utlöser en förlängning får definieras genom avtal, kan konsekvensen bli att marknaden för säkerställda obligationer blir mer heterogen, något som förhindrar harmonisering. ECB föreslår därför att de kriterier som utlöser en förlängning måste vara förankrade i lag, inte bara baserade på avtal.

4.3 I detta sammanhang noteras att Europeiska bankmyndigheten (EBA) har föreslagit en uppsättning specifika villkor som säkerställda obligationer med förlängningsbara löptidsstrukturer bör uppfylla för att åtnjuta förmånlig riskviktsbehandling. En löptidsförlängning får endast ske om båda följande två kriterier uppfylls: i) emittenten av en säkerställd obligation har fallerat, och ii) den säkerställda obligationen uppfyller inte längre vissa fördefinierade kriterier/tester som indikerar att den säkerställda obligationen sannolikt inte kommer att återbetalas på den planerade förfallodagen⁽⁴⁾. Dessa två krav skulle begränsa det emitterande kreditinstitutets möjligheter att ensidigt besluta om en löptidsförlängning.

5. *Ett effektivt samarbete mellan tillsynsmyndigheter*

Mot bakgrund av ECB:s behörighet avseende kreditinstitutens tillsynsrisker är det viktigt för ECB att säkerställa att de risker som utgår från emissionen av säkerställda obligationer hanteras på ett lämpligt sätt. ECB bör därför på ad hoc-basis ha möjlighet att begära in relevant information från de behöriga myndigheterna som utövar tillsyn över säkerställda obligationer så att denna information kan beaktas vid tillsynen över respektive kreditinstitut.

⁽¹⁾ Se artikel 7.2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61.

⁽²⁾ Se även punkt 2.2.4 i yttrande CON/2017/46. Alla ECB:s yttranden finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Se även sidorna 17 och 18 i ECB:s bidrag till Europeiska kommissionens samråd om halvtidsöversynen 2017 av handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu

⁽⁴⁾ Se sidan 137 i EBA:s rekommendation.

6. Beteckning

Även om konceptet med en särskilt beteckning för säkerställda obligationer som emitterats av kreditinstitut som är etablerade i EU har sina fördelar, återstår det frågor som t.ex. vilken myndighet som är behörig att bevilja en sådan beteckning samt specifika krav avseende själva beviljandet, frågor som måste lösas i medlemsstaterna. Man kan inte helt utesluta att vissa investerare kan förväxla beteckningens engelska kortform "ECB" (European Covered Bond), med kortformen för Europeiska centralbanken (ECB). Därför vore ett mer neutralt namn, t.ex. säkerställd EU-obligation, att föredra.

Specifika kommentarer avseende förslaget till förordning

7. Övervärde i säkerhetsmassan och ersättningstillgångar

- 7.1 ECB välkomnar ett harmoniserat tillvägagångssätt avseende minimivärdet på övervärdet i säkerhetsmassan. ECB förordar en gemensam beräkningsmetod utan undantag. ECB har därför invändningar mot förslaget att tillämpa olika krav i vissa situationer. Bortsett från svårigheterna med ett gemensamt krav i hela unionen hänvisar ECB till Baselkommitténs nyligen antagna standarder ⁽¹⁾, och anser att ett krav om 5 procent är rimligt.
- 7.2 ECB välkomnar det faktum att förslaget till förordning förtydligar att taken för belåningsgrad bör tillämpas som mjuka täckningsgränser. Det finns t.ex. ingen gräns för storleken på ett underliggande lån, men ett sådant lån kan endast bidra till kraven på täckning upp till högst respektive tak för belåningsgrad. Detta tak för belåningsgraden bör inte bara tillämpas när ett sådant lån inkluderas, utan under lånets hela löptid. I detta sammanhang är det viktigt att hela lånebeloppet, inklusive lånedelen som överstiger det tillämpliga taket för belåningsgraden, omfattas av separeringen av tillgångar i säkerhetsmassan i enlighet med direktivförslaget. Vad gäller taken för belåningsgrad borde egendomens värde övervakas och uppdateras minst en gång per år via en indexeringsmekanism, utöver de andra krav som ställs avseende säkerheter i form av fastigheter enligt artikel 208 i förordning (EU) nr 575/2013.
- 7.3 Mot bakgrund av rederinäringens utmaningar pga. av verksamhetens mycket cykliska natur ⁽²⁾ borde man undanta säkerställda obligationer baserade på lån som beviljats mot skeppsinteckningar från den förmånsbehandling som framgår av artikel 129.4 och 129.5 i förordning (EU) nr 575/2013.
- 7.4 Det är lämpligt att de tillgångar som kan bidra till det obligatoriska övervärdet i säkerhetsmassan bör vara godtagbara tillgångar enligt vad som framgår av förslaget till förordning, och att de omfattas av samma gränser för exponeringsstorlek som framgår av förslaget till förordning.
- 7.5 Det är viktigt att ha kvalitativa krav på ersättningstillgångar för säkerställda obligationer, och det är lämpligt att samma krav tillämpas som för godtagbara tillgångarna i enlighet med förslaget till förordning. Dessa kvalitativa kriterier bör dock kompletteras med en kvantitativ begränsning ⁽³⁾. Den kvantitativa begränsningen skulle ytterligare reglera sammansättningen av säkerhetsmassan för att säkerställa att den är homogen, och underlätta för investeraren att göra sitt due diligence-arbete. Enligt EBA:s analys innehåller en avsevärd majoritet av de nationella regelverken avseende säkerställda obligationer regler om sammansättningen på, och kvantitativa begränsningar av, ersättningstillgångar ⁽³⁾. ECB rekommenderar därför att förslaget till förordning bör innehålla ett krav om att ersättningstillgångar inte får överstiga 20 procent av det totala nominella beloppet av emittentens alla utestående säkerställda obligationer.

I de fall där ECB rekommenderar att förslagen till direktiv och förordning ska ändras anges de specifika förslagen i ett separat tekniskt arbetsdokument som åtföljs av en förklaring. Det tekniska arbetsdokumentet finns på engelska på ECB:s webbplats.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 22 augusti 2018.

Mario DRAGHI

ECB:s ordförande

⁽¹⁾ Se Basel III: *Finalising post-crisis reforms*, 7 december 2017, finns på Banken för internationell betalningsutjämning (BIS) webbplats www.bis.org som förordar att 10-procentskrav.

⁽²⁾ Se *ECB Banking Supervision reviews lending to troubled shipping sector*, 17 maj 2017, finns på ECB:s webbplats för banktillsyn www.bankingsupervision.europa.eu

⁽³⁾ Se sidan 139 i EBA:s rekommendation.